

DETEKTYWI WSPÓŁPRACY: MISJA ZAGINIONY OBRAZ

Trener: Katarzyna Andreyka- Wilk

PRZEBIEG AKCJI

Uczniowie zostali zaproszeni do niezwykłej przestrzeni – przekształconej przez trenerkę w klimatyczne biuro detektywistyczne. Zgaszone światła, tajemnicze wskazówki, odciski palców, zaszyfrowane wiadomości, sejf i list od nieznanego nadawcy tworzyły atmosferę pełną napięcia i ciekawości.

Trenerka wykorzystała swoje kompetencje w zakresie projektowania doświadczeń edukacyjnych (Skillful School) oraz prowadzenia grup zorientowanych na współpracę i emocje (Skillful Group). Zadbano o to, by każdy element zabawy służył budowaniu bezpiecznego klimatu emocjonalnego, rozwijaniu umiejętności społecznych i wzmacnianiu poczucia przynależności do zespołu.

Uczestnicy, zanim przystąpili do misji, dołączyli do „zespołu śledczego” poprzez symboliczne złożenie odcisku palca – gest, który wzmacniał identyfikację z grupą i poczucie odpowiedzialności za wspólne działanie.

Następnie w zespołach rozwiązywali kolejne zagadki, które wymagały komunikacji, podziału ról, wspólnego planowania i analizy informacji.

Trenerka pełniła funkcję facylitatorki procesu – obserwowała dynamikę grupy, interweniowała w momentach napięcia, wspierała proces komunikacji i zachęcała do wspólnego podejmowania decyzji. Wykorzystała metody coachingowe i refleksyjne charakterystyczne dla programów Kids’ Skills – np. wzmacnianie pozytywnego języka, podkreślanie mocnych stron uczestników oraz wspieranie w przezwyciężaniu trudności.

Kiedy uczniowie odnaleźli sejf i wspólnie rozszyfrowali kod, odkrywając w środku zaginiony obraz oraz odznakę „Zdobyców Współpracy”, salę wypełniła autentyczna radość. Finał stał się emocjonalnym momentem świętowania sukcesu, który symbolicznie potwierdzał zdobycie nowej umiejętności przez grupę i ukończenie etapu szkoleniowego przez trenerkę.

Kompetencje trenera wykorzystane podczas wydarzenia

Trenerka wykazała się zaawansowanymi kompetencjami, również z zakresu II poziomu SKILLFUL GROUP.

- projektowania wydarzenia w duchu uczenia przez doświadczenie,
- wspierania grupy w budowaniu relacji, zaufania i współpracy,
- integrowania działań rozwojowych z profilaktyką,
- tworzenia bezpiecznej, wspierającej przestrzeni emocjonalnej,
- facylitowania procesu rozwoju prężności u dzieci.

AKCJA WSPIERAJĄCA PRĘŻNOŚĆ PSYCHICZNĄ

Wymiar profilaktyczny i społeczny wydarzenia

Akcja miała istotny wymiar profilaktyki uniwersalnej – promowała współpracę, wzajemne wsparcie, zaufanie i otwartą komunikację. Dzieci doświadczyły, że skuteczność zespołu nie wynika z rywalizacji, ale z umiejętności współdziałania i empatii.

Wydarzenie kształtowało również postawy prospołeczne – uczestnicy uczyli się odpowiedzialności za wspólny cel, szacunku dla różnorodnych talentów i umiejętności, a także przełamywali bariery emocjonalne. Wspólne rozwiązywanie zagadek sprzyjało rozwojowi kompetencji komunikacyjnych i emocjonalnych, kluczowych w zapobieganiu izolacji, frustracji i niskiej samoocenie.

Dzięki atmosferze zaufania i współpracy, dzieci mogły bezpiecznie eksperymentować z rolami społecznymi i uczyć się konstruktywnego reagowania w sytuacjach trudnych.

W ten sposób wydarzenie realizowało cele profilaktyki poprzez wzmacnianie zasobów osobistych i społecznych, które chronią młodych ludzi przed zachowaniami ryzykownymi.

UZASADNIENIE

W trakcie akcji trenerka skutecznie rozwijała kluczowe elementy prężności psychicznej:

- **Budowanie kompetencji emocjonalnych** – uczniowie uczyli się rozpoznawać emocje związane z niepewnością, napięciem i ekscytacją; ćwiczyli regulację emocji w sytuacjach wymagających skupienia i współpracy.
- **Wzmacnianie zasobów społecznych** – wspólne rozwiązywanie zagadek i wspieranie się nawzajem budowało zaufanie, lojalność i otwartość na różnorodność.
- **Rozwijanie poczucia sprawczości** – uczestnicy doświadczyli, że dzięki współpracy mogą osiągnąć cel, który początkowo wydawał się niemożliwy.
- **Integracja profilaktyki uniwersalnej** – wydarzenie uczyło pozytywnej komunikacji, empatii i współdziałania, wspierając zdrowie psychiczne dzieci.

Rola trenera jako facylitatora prężności – trenerka nie prowadziła działań w sposób dyrektywny; stwarzała warunki do samodzielnego działania, moderowała proces grupowy i wzmacniała refleksję uczestników nad emocjami i współpracą.

